

[Formanden.]

forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i den fortsatte forhandling.

Jensen-Broby: Jeg har bedt om ordet for en kort bemærkning i anledning af det ærede medlem hr. Lannungs redegørelse. Jeg vil kun sige, at allerede da sagen blev behandlet — nogle dage efter, ikke den 10. april, men lidt ind i april — sagde jeg straks, at man måtte forvente, at der i denne sag ville blive stillet krav om lovforslag. Der blev imidlertid forlangt samråd med ministeren, og det er jo skik og brug, at samråd finder sted, når partierne forlanger det. Dette samråd fik vi først den 29. maj, og det var ikke vor skyld, at vi ikke fik det før.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Til finansudvalgets formands sidste bemærkning må jeg måske lige sige, at det er rigtigt, at vi havde samråd i finansudvalget sidst i maj måned, hvorefter sagen gik til overvejelse i partierne, men det er lige så rigtigt, at jeg aldrig har hørt, hvad disse overvejelser resulterede i, og heller ikke, om de to partier ønskede, at et lovforslag skulle fremsættes.

Må jeg dernæst sige, at det saglige i de tre forslag, som danner udgangspunktet for diskussionen, er der jo ingen uenighed om. Det ene af disse forslag har oppositionspartierne stemt for, de andre to forslag har man ikke stemt imod. Det saglige, må det altså siges, er man enig om. Hvad angår det principielle: om et forslag af den og den størrelsesorden og den og den karakter skal til folketinget og gennemføres som en selvstændig lov, er det en skønssag i det enkelte tilfælde. Principielt er jeg enig med de to partier om, at forslag af en vis størrelsesorden, i og for sig også en størrelsesorden som de forslag, vi drøfter her, vil det være naturligt at fremsætte som lovforslag, men der var grunde til, at disse bestemte forslag måtte gennemføres nu.

For zoologisk museums vedkommende har jeg nævnt, at allerede for et halvt år siden eller mere kom forslaget til finansudvalget og efter et samråd i finansudvalget til drøftelse i partierne, uden at jeg fra partierne fik besked om, at man ønskede et

lovforslag på dette område. For de andre to sagers vedkommende havde jeg fået tilslutning fra partierne for et år siden til skitseprojekterne, og heller ikke på det tidspunkt var der fra nogen af partierne fremsat ønske om selvstændig lovgivning på disse områder. Sagerne hastede. Universiteterne, der står med ansvaret for, at de mange studenter, der melder sig, undervises, var med rette bekymrede ved tanken om, at det skulle trække ud, før nybyggeriet kunne komme i gang. De står med en pladsmangel, som vi ikke kan forsvare, og jeg måtte derfor anse det for alt for usikkert, hvis et lovforslag skulle medføre, at tiden blev trukket ud, så vinteren kom og byggeriet ikke kunne komme i gang. Jeg mener derfor, at det med fuld ret kan siges, at disse forslag var hastesager. Rent sagligt var der tilslutning fra partierne. I mere end et år havde forslagene været kendt af offentligheden og været drøftet i partierne; der havde været anledning til også at drøfte dem i folketinget, og skitseprojekteringen var godkendt af finansudvalget. Derfor mener jeg ikke, det med nogen ret kan siges, at folketinget ved den afgørelse, der her er truffet, er tilsidesat. Jeg vil til enhver tid være lydhør over for oppositionens synspunkter, naturligvis også i spørgsmålet om selvstændig lovgivning, som her er på tale. Jeg vil mene, at de tre sager, det her drejer sig om, har haft en sådan karakter og har været underkastet en sådan behandling i finansudvalget, at jeg ikke kan se, det er i strid med de almindelige principper, som vi er enige om, at disse sager er afgjort på den måde, som tilfældet er.

Ordføreren for forespørgerne (Henry Christensen): Der er af såvel den højtærede undervisningsminister som de forskellige ærede ordførere gjort bemærkninger, som gør det nødvendigt for mig at gøre et par yderligere bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup, ordføreren for socialdemokratiet, byggede på den samme opfattelse som den højtærede undervisningsminister: at dette, om man skulle lade en betydelig bevilling få sin afgørelse gennem et lovforslag, hvorved man sikrede folketinget alle de rettigheder, der er tildelt det og dets betydende mindretal, eller om man skulle nøjes med den bekvem-